

Lovforslag nr. L 49. Fremsat den 15. oktober 1986 af arbejdsministeren (Henning Dyremose)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Bidragsforhøjelse m.v.)

§ 1

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 615 af 12. september 1986, foretages følgende ændringer:

1. § 40 ophæves.

2. I § 68, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Et medlem af en kasse for selvstændige erhvervsdrivende kan dog ikke betragtes som deltidsforsikret.«.

3. I § 75 c, stk. 2, 1. pkt., ændres »40« til: »39«.

4. I § 76, stk. 1, 1. pkt., ændres »7,35 gange« til: »7,50 gange«.

5. I § 84, stk. 1, 2. pkt., ændres »11,50 gange« til: »12 gange«.

6. § 86 affattes således:

»§ 86. Har et medlem givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til dagpenge eller efterløn, eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget modtaget dagpenge eller efterløn, skal dagpenge- eller efterlønsbeløbet, som er modtaget med urette, tilbagebetales af medlemmet.

Stk. 2. Tilbagebetaling af beløb efter stk. 1 kan ske ved hel eller delvis modregning i den

løbende udbetaling af dagpenge eller efterløn samt i andre krav, medlemmet har mod kassen. Modregning kan også ske, efter at medlemmet har skiftet arbejdsløshedskasse.

Stk. 3. Er dagpenge- eller efterlønsbeløb, som skal tilbagebetales efter stk. 1 og 2, ikke tilbagebetalt inden en frist, som kassen har fastsat, kan direktøren for arbejdsløshedsforsikringen bestemme, at pågældende slettes som medlem af kassen.

Stk. 4. I tilfælde, hvor der er udbetalt dagpenge eller efterløn med urette, har kassen ikke krav på refusion fra statskassen, og udbetalte refusionsbeløb skal tilbagebetales, medmindre den fejlagtige udbetaling skyldes medlemmets svigagtige forhold. Kassen kan bestemme, at dagpenge- eller efterlønsbeløb, som kassen herefter ikke får refunderet, endeligt skal afholdes af vedkommende tillidsmand eller afdeling af kassen, såfremt den fejlagtige udbetaling kan tilregnes tillidsmanden eller afdelingen.

Stk. 5. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan fastsætte regler om administrationen af stk. 4, 1. pkt. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan herunder bestemme, at kassen skal have krav på refusion i ganske særlige situationer, selv om fejludbetalingen ikke skyldes medlemmets svigagtige forhold.

Stk. 6. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan fastsætte nærmere regler om kassernes inddrivelse af dagpenge- eller efterlønsbeløb, som skal tilbagebetales efter stk. 1,

herunder om at kassen ikke har krav på refusion fra statskassen, og at udbetalte refusionsbeløb skal tilbagebetales, hvis disse regler ikke overholdes.«.

7. I § 87, stk. 4, indsættes efter »1«: »eller i henhold til § 86, stk. 3,«.

8. I § 88, stk. 1, udgår: »bistået af arbejdsformidlingskontorerne«.

9. I § 88, stk. 2, indsættes efter »1«: »herunder regler om, i hvilket omfang arbejdsformidlingskontorerne bistår med tilsynet«.

10. § 91, stk. 5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 5. Pensionskasser og livsforsikrings-selskaber skal på begæring af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen eller et arbejds-

formidlingskontor give oplysninger om bestemte efterlønsmodtageres pensionsforhold m.v. i det omfang, pensionskassen eller livsforsikringsselskabet er i besiddelse af de ønskede oplysninger.«.

11. § 101, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Er overtrædelsen i stk. 1 og 2 begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jfr. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1987.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3222, 3605 og 4473, tillæg A sp. 2369; tillæg B sp. 673; tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 615 af 12. september 1986.

Lovforslaget indeholder en justering af medlems- og arbejdsgiverbidragene til arbejdsløshedsforsikringen som følge af det såkaldte nettofinansieringsprincip for efterlønsordningen.

I forbindelse med efterlønsordningens gennemførelse; jfr. lov nr. 555 af 15. november 1978, forhøjedes medlems- og arbejdsgiverbidragene til arbejdsløshedsforsikringen med henblik på at finansiere efterlønsordningens nettoudgifter. Baggrunden for forhøjelsen var forudsætningen om, at medlemmer og arbejdsgivere skulle finansiere efterlønsordningen. Udgifterne blev fordelt således, at medlemmerne skulle bære $\frac{1}{3}$ og arbejdsgiverne $\frac{2}{3}$.

Da de forventede nettoudgifter naturligvis kun kan opgøres skønsmæssigt, er der efterfølgende sket forhøjelser af bidragene som følge af nettofinansieringsprincippet, senest ved lov nr. 575 af 19. december 1985, hvor medlemsbidraget blev forhøjet til 7,35 gange dagpengenes størrelse og arbejdsgiverbidraget til 11,50 gange højeste dagpenge (Folketingstidende 1985-86, FF 1784, 2739, 4080 og 4646).

Siden denne forhøjelse har det vist sig, at nettoudgifterne til efterlønsordningen er steget yderligere især som følge af en uforudset stor tilgang til ordningen.

Det foreslås derfor i § 1, nr. 4 og 5, at medlems- og arbejdsgiverbidragene forhøjes til henholdsvis 7,50 gange dagpengenes størrelse og 12 gange højeste dagpenge pr. 1. oktober det foregående år.

Lovforslaget indeholder desuden en række mindre ændringer, navnlig med henblik på forenkling og præcisering af reglerne og ændring af reglerne om tilsynet med arbejdsløsheds-kasserne. Af disse ændringer skal fremhæves:

I § 1, nr. 6, foreslås, at den eksisterende praksis for modregning præciseres i loven. Efter § 86, stk. 1, i arbejdsløshedsforsikringsloven skal et medlem, som uberettiget har modtaget dagpenge eller efterløn, tilbagebetale beløbet.

Efter praksis kan tilbagebetalingen ske ved, at kassen helt eller delvis modregner i medlemmets dagpenge eller efterløn. Modregningen skal ske under hensyn til, at der levnes medlemmet tilstrækkelige midler til dennes underhold.

I § 1, nr. 8 og 9, foreslås det i forlængelse af opdelingen af arbejdsdirektoratet i 2 direktorater helt at overdrage ansvaret for statens tilsyn med de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser til direktøren for arbejdsløshedsforsikringen. Arbejdsministeren foreslås dog i første omgang bemyndiget til at fastsætte regler om, i hvilket omfang arbejdsformidlingskontorerne fortsat skal bistå med tilsynet.

I § 1, nr. 10, foreslås, at direktøren for arbejdsløshedsforsikringen og arbejdsformidlingskontorerne får mulighed for at indhente oplysninger fra pensionskasser og livsforsikringsselskaber.

Efter reglerne om arbejde og indtægters betydning for dagpengenes og efterlønnens størrelse skal der foretages fradrag for løbende udbetalinger af pensioner.

Indhentning af oplysningerne om pensionsudbetalinger fra pensionskasser og livsforsikringsselskaber er til brug for den efterfølgende kontrol af, om der har fundet fejludbetalinger sted.

I § 1, nr. 11, foreslås det at tilvejebringe en direkte hjemmel til at pålægge kommuner og kommunale fællesskaber bødeansvar.

Baggrunden herfor er, at en højesteretsdom har fastslået, at en kommune ikke kunne pålægges ansvar efter kildeskattelovens § 77, som svarer til den gældende § 101, stk. 3, i arbejdsløshedsforsikringsloven. Herudover foreslås en teknisk ændring af § 101, stk. 3.

*Økonomiske og administrative
konsekvenser*

Forslaget om justering af medlems- og arbejds-giverbidragene skønnes at give en merindtægt på knap 100 mill. kr. i øget medlemsbidrag og knap 200 mill. kr. i øget arbejds-giverbidrag i 1987 og følgende år.

Merindtægten medfører, at nettoudgifterne til udbetaling af efterløn stort set vil blive finansieret af arbejds-giverne og medlemmer i 1986-88 under forudsætning af et antal efterlønsmodtagere på 96.000 i 1986, 99.000 i 1987 og 101.000 i 1988.

Forslaget har ikke administrative konsekvenser.

Forslaget om ændring af arbejdsformidlingskontorernes deltagelse i tilsynet med arbejdsløsheds-kasserne vil medføre administrative omlægninger for direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen og arbejdsformidlingskontorerne.

Det samlede lovforslag indebærer herudover ikke økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen i lovens § 40 har efterhånden meget begrænset betydning, idet arbejdsløsheds-kassernes formuer i dag stort set er opbrugt.

Det foreslås derfor, at lovens § 40 ophæves. Bestemmelsen om formuers anvendelse ved stats- anerkendelsens bortfald vil herefter alene fremgå af standardvedtægterne for arbejdsløsheds-kasserne.

Til nr. 2

Som følge af indførelse af delpension fra 1. januar 1987, jfr. lov nr. 346 af 4. juni 1986, er der ved lov nr. 294 af 4. juni vedtaget en række ændringer i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1985-86, FF. sp. 4642, 5765, 11748 og 11969). Herefter skal medlemmer, der overgår til delpension, overflyttes til deltidforsikring.

Efter de gældende regler optages selvstændige erhvervsdrivende som fuldtidsforsikrede. Det afgørende er ikke arbejdstidens længde, men om der udøves selvstændig virksomhed som hovederhverv.

Det vil give store administrative og kontrolmæssige problemer at gøre selvstændiges forhold i arbejdsløshedsforsikringssystemet afhængig af tidsmæssige kriterier.

Det foreslås derfor, at der ikke gives de selvstændige kasser mulighed for at søge etableret en deltidforsikringsordning. Forslaget vil medføre, at

selvstændige medlemmer, der går på delpension og ønsker at forblive i kassen, fortsat skal have status som fuldtidsforsikrede.

Til nr. 3

Ændringen er en konsekvens af nedsættelsen af den normale ugentlige arbejdstid fra 40 til 39 timer.

Til nr. 4

Forslaget medfører en forhøjelse af det beløb, som arbejdsløsheds-kassen skal indbetale for hvert medlem, fra 7,35 til 7,50 gange dagpengenes størrelse.

Bidraget for det enkelte medlem vil maksimalt stige med 52 kr. til 2.564 kr. om året. For efterlønsmodtagere vil bidraget dog maksimalt stige med 28 kr. til 1.284 kr. om året.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Forslaget medfører en forhøjelse af arbejds-giverbidraget fra 11,50 til 12 gange højeste dagpenge, jfr. lovens § 47.

Bidraget pr. bidragspligtig ansat vil stige med 171 kr. til 4.104 kr. om året.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Lov om social pension indeholder i § 47, stk. 2, en udtrykkelig hjemmel til modregning. Der foreslås indført en tilsvarende udtrykkelig hjemmel i arbejdsløshedsforsikringsloven.

Der er af tekniske grunde byttet rundt på rækkefølgen af de enkelte stykker i forhold til den gældende § 86. De nye stykker er stk. 2 og stk. 6.

Bemyndigelsen i stk. 6 forventes anvendt til at fastsætte nærmere retningslinjer for arbejdsløsheds-kassernes inddrivelse af tilbagebetalingskravene, herunder at en arbejdsløsheds-kasse administrativt skal kunne pålægges ansvar for tilbagebetalingen, hvis den har forsømt sine pligter i henhold til de fastsatte retningslinjer.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Ændringen, der er redaktionel, er en følge af forslagens pkt. 6.

Til nr. 8 og 9

Lovforslaget er et led i den endelige organisatoriske deling af arbejdsdirektoratet i to selvstændige direktorater.

Efter delingen, jfr. lov nr. 235 af 6. juni 1985, er opgaver vedrørende arbejdsløshedsforsikring blevet varetaget af direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen, mens arbejdsdirektoratet fortsat har varetaget opgaver vedrørende arbejdsformidling m.v.

Ansvar for tilsynet med arbejdsløshedskasserne overgik ved delingen til direktøren for arbejdsløshedsforsikringen. Arbejdsformidlingskontorerne, som arbejdsdirektøren leder, har dog fortsat ydet bistand med tilsynet.

Det overvejes nu at frigøre tilsynet fra arbejdsformidlingen, så direktøren for arbejdsløshedsforsikringen får ansvaret ikke alene for udførelsen af tilsynet, men også for hele det personale m.v., der udfører tilsynet.

For at give mulighed herfor foreslås det at ophæve den generelle regel om, at arbejdsformidlingskontorerne bistår med tilsynet. Samtidig foreslås det, at arbejdsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, i hvilket omfang arbejdsformidlingskontorerne bistår med tilsynet. Herved gives der mulighed for, at omlægningen kan strække sig over en periode.

Til nr. 10

Efter de gældende regler foretages fradrag i dagpengene eller efterlønnen for visse pensioner.

Oplysninger om udbetaling af pensioner vil normalt kun kunne fremskaffes fra pensionskasserne og livsforsikringsselskaberne, men disse er ikke omfattede af oplysningspligten i § 91.

Det foreslås derfor, at der tilvejebringes en hjemmel til at pålægge pensionskasser og livsforsikringsselskaber en oplysningspligt, som svarer til den, der er pålagt offentlige myndigheder i den gældende § 91, stk. 5.

De oplysninger, som det kan komme på tale at indhente fra pensionskasser og livsforsikringssels-

skaber, vil være oplysninger om pensionsudbetalingerne størrelse og udbetalingstidspunkterne, herunder oplysninger om, hvorvidt pensionen helt eller delvis er finansieret af en arbejdsgiver. Oplysningspligten omfatter dog kun oplysninger vedrørende enkeltpersoner, som pensionskasserne og livsforsikringsselskaberne er i besiddelse af. Oplysningspligten indebærer således ikke, at kasserne eller selskaberne skal indsamle oplysninger alene med henblik på at videregive disse til direktøren for arbejdsløshedsforsikringen eller et arbejdsformidlingskontor.

Den gældende § 91, stk. 5, ophæves som følge af den nye forvaltningslovs ikrafttræden den 1. januar 1987.

Det skal i forhold til § 91 i øvrigt bemærkes, at de oplysninger, som en arbejdsløshedskasse efter § 91 har krav på at få udleveret til brug for administrationen af forsikringssystemet, idag ikke er undergivet tavshedspligt efter straffelovens § 152 eller 264 b eller efter den nye regel i straffelovens § 152 a, som træder i kraft den 1. januar 1987. Oplysningerne er heller ikke undergivet særlige tavshedspligtsbestemmelser.

Med hjemmel i forvaltningslovens § 1, stk. 2, kan arbejdsministeren ved administrativ beslutning helt eller delvis inddrage arbejdsløshedskasserne under forvaltningslovens regler.

Hvis der ved en sådan administrativ beslutning fastsættes regler om tavshedspligt, følger det af forvaltningslovens § 27, stk. 4, at straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f finder tilsvarende anvendelse.

Til nr. 11

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 1987.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 615 af 12. september 1986, foretages følgende ændringer:

1. § 40 ophæves.

§ 40. Den afgørelse, der ved anerkendelsens bortfald træffes om anvendelsen af den del af kassens formue, som ikke vedrører administrationsudgifter, jfr. § 76, stk. 3, er først gyldig, når afgørelsen godkendes af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen. Ingen del af denne formue kan fordeles mellem medlemmerne.

2. I § 68, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Et medlem af en kasse for selvstændige erhvervsdrivende kan dog ikke betragtes som deltidsforsikret.«

§ 68. Et medlem, som til kassen anmelder at have deltidsarbejde, betragtes som deltidsforsikret.

3. I § 75 c, stk. 2, 1. pkt., ændres »40« til: »39«.

§ 75 c ---

Stk. 2. Perioder, i hvilke medlemmet modtager sygedagpenge efter dagpengeloven, medregnes som arbejdsperioder efter forholdet mellem det gennemsnitlige ugentlige timetal i den periode, der danner grundlag for fastsættelsen af sygedagpengene efter dagpengeloven, og en 40 timers arbejdsuge. Perioder med løn under sygdom medregnes tilsvarende.

4. I § 76, stk. 1, 1. pkt., ændres »7,35 gange« til: »7,50 gange«.

§ 76. Kassen indbetaler for hvert medlem, bortset fra medlemmer, der ikke kan pålægges bidrag efter stk. 5 og 6, et beløb til staten, der på årsbasis svarer til 7,35 gange dagpengenes størrelse pr. 1. oktober det foregående år, jfr. § 46, stk. 2. For efterlønsmodtagere indbetales dog kun halvdelen af det beløb, som er fastsat i medfør af 1. pkt.

5. I § 84, stk. 1, 2. pkt., ændres »11,50 gange« til: »12 gange«.

§ 84. Arbejdsgiverbidraget beregnes af Arbejdsmarkedets Tillægspension på grundlag af indbetalte ATP-bidrag. Bidraget fastsættes således, at det for hver lønmodtager, for hvem arbejdsgiveren skal betale fuldt ATP-bidrag, årligt udgør et beløb, der svarer til 11,50 gange højeste dagpenge pr. 1. oktober det foregående år, jfr. § 47. Udgør ATP-bidraget mindre end fuldt bidrag, nedsættes arbejdsgiverbidraget forholdsmæssigt.

6. § 86 affattes således:

»§ 86. Har et medlem givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til dagpenge eller efterløn, eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget modtaget dagpenge eller efterløn, skal dagpenge- eller efterlønsbeløbet, som er modtaget med urette, tilbagebetales af medlemmet.

Stk. 2. Tilbagebetaling af beløb efter stk. 1 kan ske ved hel eller delvis modregning i den løbende udbetaling af dagpenge eller efterløn samt i andre krav, medlemmet har mod kassen. Modregning kan også ske, efter at medlemmet har skiftet arbejdsløshedskasse.

Stk. 3. Er dagpenge- eller efterlønsbeløb, som skal tilbagebetales efter stk. 1 og 2, ikke tilbagebetalt inden en frist, som kassen har

fastsat, kan direktøren for arbejdsløshedsforsikringen bestemme, at pågældende slettes som medlem af kassen.

Stk. 4. I tilfælde, hvor der er udbetalt dagpenge eller efterløn med urette, har kassen ikke krav på refusion fra statskassen, og udbetalte refusionsbeløb skal tilbagebetales, medmindre den fejlagtige udbetaling skyldes medlemmets svigagtige forhold. Kassen kan bestemme, at dagpenge- eller efterlønsbeløb, som kassen herefter ikke får refunderet, endeligt skal afholdes af vedkommende tillidsmand eller afdeling af kassen, såfremt den fejlagtige udbetaling kan tilregnes tillidsmanden eller afdelingen.

Stk. 5. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan fastsætte regler om administrationen af stk. 4, 1. pkt. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan herunder bestemme, at kassen skal have krav på refusion i ganske særlige situationer, selv om fejludbetalingen ikke skyldes medlemmets svigagtige forhold.

Stk. 6. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan fastsætte nærmere regler om kassernes inddrivelse af dagpenge- eller efterlønsbeløb, som skal tilbagebetales efter stk. 1, herunder om at kassen ikke har krav på refusion fra statskassen, og at udbetalte refusionsbeløb skal tilbagebetales, hvis disse regler ikke overholdes.«

§ 86. Har et medlem givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til dagpenge eller efterløn, eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget modtaget dagpenge eller efterløn, skal dagpenge- eller efterlønsbeløbet, som er modtaget med urette, tilbagebetales af medlemmet.

Stk. 2. I tilfælde, hvor der er udbetalt dagpenge eller efterløn med urette, har kassen ikke krav på refusion fra statskassen, og udbetalte refusionsbeløb skal tilbagebetales, medmindre den fejlagtige udbetaling skyldes medlemmets svigagtige forhold. Kassen kan bestemme, at dagpenge- eller efterlønsbeløb, som kassen herefter ikke får refunderet, endeligt skal afholdes af vedkommende tillidsmand eller afdeling af kassen, såfremt den fejlagtige udbetaling kan tilregnes tillidsmanden eller afdelingen.

Stk. 3. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan fastsætte regler om administrationen af stk. 2, 1. pkt. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen kan herunder be-

stemme, at kassen skal have krav på refusion i ganske særlige situationer, selv om fejludbetalingen ikke skyldes medlemmets svigagtige forhold.

Stk. 4. Er dagpenge- eller efterlønsbeløb, som skal tilbagebetales i henhold til stk. 1 og 2, ikke tilbagebetalt inden en frist, som kassen har fastsat, kan direktøren for arbejdsløshedsforsikringen bestemme, at pågældende slettes som medlem af kassen.

7. I § 87, stk. 4, indsættes efter »1«: »eller i henhold til § 86, stk. 3«.

§ 87. ---

Stk. 4. Slettes et medlem af kassen i henhold til stk. 1, kan han kun med tilladelse fra direktøren for arbejdsløshedsforsikringen uberettiget modtaget dagpenge eller efterløn, skal dagpenge- eller efterlønsbeløbet, som er modtaget med urette, tilbagebetales af medlemmet.

8. I § 88, stk. 1, udgår: »bistået af arbejdsformidlingskontorerne«.

§ 88. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen fører bistået af arbejdsformidlingskontorerne tilsyn med de anerkendte arbejdsløsheds-kasser, er kasserne behjælpelig med oplysning og vejledning og yder bistand ved oprettelse af nye kasser.

9. I § 88, stk. 2, indsættes efter »1«: »herunder regler om, i hvilket omfang arbejdsformidlingskontorerne bistår med tilsynet«.

§ 88. ---

Stk. 2. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om tilsynet efter stk. 1.

10. § 91, stk. 5, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 5.* Pensionskasser og livsforsikrings-selskaber skal på begæring af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen eller et arbejdsformidlingskontor give oplysninger om bestemte efterlønsmodtageres pensionsforhold m.v. i det omfang, pensionskassen eller livsforsikringsselskabet er i besiddelse af de ønskede oplysninger.«

§ 91. ---

Bilag til f.t.l. vedr. arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 5. Offentlige myndigheder skal på begæring give direktøren for arbejdsløshedsforsikringen eller et arbejdsformidlingskontor enhver oplysning til brug ved administrationen af reglerne i dette afsnit.

11. § 101, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Er overtrædelsen i stk. 1 og 2 begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som

sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jfr. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.«.

§ 101. — — —

Stk. 3. Er overtrædelsen i stk. 2 begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.